

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2007 r. — Nynäs Petroleum i Nynas Petróleo przeciwko Komisji

(Sprawa T-482/07)

(2008/C 51/101)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AB Nynäs Petroleum (Sztokholm, Szwecja) i Nynas Petróleo SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: D. Beard, Barrister i M. Dean, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji, w zakresie w jakim dotyczy on Nynas za okres 1991-1996;
- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji, w zakresie w jakim dotyczy on Nynas w odniesieniu do koordynacji cen;
- stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji, w zakresie w jakim nakłada on na Nynas SA grzywnę w wysokości 10 642 500 EUR, a na AB Nynäs grzywnę w wysokości 10 395 000 EUR lub, ewentualnie, odpowiednie obniżenie tej grzywny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 230 WE skarżące wnoszą o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji C(2007) 4441 wersja ostateczna z dnia 3 października 2007 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/38.710 — Asphalt — Hiszpania), na mocy której Komisja uznała, że skarżące Nynäs Petroleum i Nynas Petróleo (zwane dalej „Nynas”) uczestniczyły na terytorium Hiszpanii razem z innymi przedsiębiorstwami w porozumieniach i uzgodnionych praktykach na rynku bitumu penetrującego, które obejmowały porozumienia w sprawie podziału rynku oraz koordynację cen, jak również/lub o obniżenie grzywny nałożonej na skarżące zgodnie z art. 229 WE.

Na poparcie skargi skarżące podnoszą następujące zarzuty:

- (i) Skarżące twierdzą, że Komisja dopuściła się błędów w ocenie odnośnie czasu trwania udziału Nynas w domniemywanych porozumieniach w sprawie podziału rynku, w szczególności uznając, że Nynas uczestniczyła w zarzucanych naruszeniach między 1991 r. a 1996 r.
- (ii) Skarżące podnoszą też, że Komisja błędnie uznała, iż Nynas uczestniczyła w zarzucanych naruszeniach dotyczących ustalania cen.

- (iii) Skarżące twierdzą wreszcie, że Komisja dopuściła się błędów w ocenie stopnia zaangażowania Nynas w odniesieniu do naruszeń oraz przy ustalaniu odpowiedniej wysokości grzywny nałożonej na Nynas.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2007 r. — Rumunia przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-483/07)

(2008/C 51/102)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Rumunia (przedstawiciele: M. Aurel Ciobanu-Dordea, pełnomocnik oraz Emilia Gane i Dumitra Mereuță, doradcy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C (2007) 5240 wersja ostateczna, z dnia 26 października 2007 r. dotyczącej planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w 2007 r., notyfikowanego przez Rumunię zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja odrzuciła w części krajowy plan rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w 2007 r., notyfikowany przez Rumunię zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE⁽¹⁾, zmniejszając o 9 080 765 ton CO₂ w skali roku łączną liczbę przydziałów należnych w ramach systemu wspólnotowego oraz zaznaczając, że średnia roczna ilość przydziałów równa 74 836 235 ton emisji, która może zostać przydzielona, nie może być przekroczona.

Na poparcie skargi skarżąca powołuje następujące zarzuty:

- Komisja naruszyła art. 9 ust. 1 i 3 oraz art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE ustalając w sposób wiążący, na podstawie własnej metody, łączną liczbę przydziałów emisji, która może zostać przyznana Rumunii, wchodząc w zakres kompetencji tego państwa;
- w celu określenia łącznej ilości przydziałów emisji Komisja zastosowała metodę całkowicie pozbawioną przejrzystości i naruszyła tym samym tak art. 9 ust. 3, jak i art. 9 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE;

- stosując właściwą sobie metodę Komisja naruszyła zasadę dyskryminacji;
- Komisja naruszyła art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE oraz art. 253 WE nie uzasadniając w wystarczający sposób decyzję C(2007) 5240 — wersja ostateczna.

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32).

- w celu określenia łącznej ilości przydziałów emisji Komisja zastosowała metodę całkowicie pozbawioną przejrzystości i naruszyła tym samym tak art. 9 ust. 3, jak i art. 9 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE;
- stosując właściwą sobie metodę Komisja naruszyła zasadę dyskryminacji;
- Komisja naruszyła art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE oraz art. 253 WE nie uzasadniając w wystarczający sposób decyzję C(2007) 5240 — wersja ostateczna.

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32).

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2007 r. — Rumunia przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-484/07)

(2008/C 51/103)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Rumunia (przedstawiciele: M. Aurel Ciobanu-Dordea, pełnomocnik oraz Emilia Gane i Dumitra Mereuță, doradcy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C (2007) 5253 wersja ostateczna, z dnia 26 października 2007 r. dotyczącej planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w latach 2008-2012r., notyfikowanego przez Rumunię zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja odrzuciła w części krajowy plan rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w latach 2008-2012, notyfikowany przez Rumunię zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE (¹), zmniejszając o 19 754 248 ton CO₂ w skali roku, łączną liczbę przydziałów należnych w ramach systemu wspólnotowego oraz zaznaczając, że średnia roczna ilość przydziałów równa 75 944 352 ton emisji, która może zostać przydzielona, nie może być przekroczona.

Na poparcie skargi skarżąca powołuje następujące zarzuty:

- Komisja naruszyła art. 9 ust. 1 i 3 oraz art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE ustalając w sposób wiążący, na podstawie własnej metody, łączną liczbę przydziałów emisji, która może zostać przyznana Rumunii, wchodząc w zakres kompetencji tego państwa;

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Olive Line International przeciwko OHIM — Knopf (o-live)

(Sprawa T-485/07)

(2008/C 51/104)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Olive Line International, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat P. Koch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Reinhard Knopf (Malsch, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 września 2007 r. oddalająca odwołanie od decyzji o rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 3 219 193 jest niezgodna z rozporządzeniem (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
- obciążenie kosztami postępowania stroną pozwaną, i — w razie potrzeby — drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Reinhard Knopf

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „o-live” dla towarów z klas 29, 30, 31 i 33 — zgłoszenie nr 3 219 193

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca